

Název a adresa školy:	Střední škola průmyslová a umělecká, Opava, příspěvková
	organizace, Praskova 399/8, Opava, 746 01
Název operačního programu:	OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost, oblast podpory 1.5
Registrační číslo projektu:	CZ.1.07/1.5.00/34.0129
Název projektu	SŠPU Opava – učebna IT
Typ šablony klíčové aktivity:	III/2 Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT (20
	vzdělávacích materiálů)
Název sady vzdělávacích materiálů:	ČJ II
Popis sady vzdělávacích materiálů:	Český jazyk II, 2. ročník
Sada číslo:	D-10
Pořadové číslo vzdělávacího materiálu:	05
Označení vzdělávacího materiálu:	VY_32_INOVACE_D-10-05
(pro záznam v třídní knize)	
Název vzdělávacího materiálu:	Pravopis: Psaní čárky ve větě jednoduché
Zhotoveno ve školním roce:	2011/2012
Jméno zhotovitele:	Mgr. Martina Hulvová

PRAVOPIS

PSANÍ ČÁRKY VE VĚTĚ JEDNODUCHÉ

Psaní čárky je důležité pro členění souvislého projevu a pro snadnější porozumění psanému textu.

Psaní čárky ve větě jednoduché

<u>a/ několikanásobný větný člen</u> – v poměru slučovacím, nejsou-li spojeny spojkou *a, i, ani, nebo* /Návštěvní dny jsou v pondělí, ve středu, v pátek a v neděli.

Pěstujeme jablka, švestky a meruňky./

b/ volný přívlastek – stojí za řídícím členem, je možné ho vynechat

/Kniha, vydaná nedávno, patří k jeho nejlepším.

Kamarád, bydlící nedaleko, mě často navštěvoval./

<u>c/ přístavek</u> – volně připojený přívlastek vyjádřený podstatným jménem, které rozvíjí jiné podstatné jméno, je doplňující, hodnotící

/Karel Čapek, český spisovatel, je oblíbený v cizině.

T. G. Masaryk, zakladatel československého státu, se dožil vysokého věku./

d/ samostatný větný člen – výraz vytčený před větou nebo připojený dodatečně

/Taková nemoc, ta dovede člověka zničit.

Červená, modrá a bílá, to jsou naše barvy./

e/ oslovení - 5. pád

/Děti, pomozte tatínkovi.

A nyní bych chtěl, přátelé, připomenout ještě jednu věc.

Pospěš si, Marku./

f/ samostatné citoslovce

/Brr, to je zima! Ach, to je krása!/

g/ rozvitá vazba přechodníková

/Procházejíce síněmi památníku, poznávali jsme bohatství umění. Zanechav za sebou otevřený dům, odešel pryč./

h/ rozvitá vazba infinitivní – má platnost vedlejší věty podmínkové

/Nebýt pomoci věrných přátel, těžko bychom překonali nesnáze.

Nebýt tebe, určitě bych to pokazil./

<u>ch/ vsuvka</u> – přerušení souvislého pásma řeči výrazem /větou/, s obsahem původní věty souvisí jen významově (doplňuje, zpřesňuje)

/Stalo se to, vzpomínám si, před deseti lety.

To jsem vám, pokud si správně pamatuji, již dávno řekl./

i/ různé vysvětlivky, výčty, volně připojené větné členy - bývají uvedeny výrazy a to, totiž, zejména,

zvláště, jako

/V městech, zejména velkých, se lidé málo znají.

Měl nejraději jedinou věc, totiž čtení.

Pracovala na obecním úřadě, jako sekretářka./

Čárkou neoddělujeme

-několikanásobný přívlastek

/Bylo krásné pozdní srpnové odpoledne./

-těsný přívlastek

/Životy a majetky lidí usazených na samém úpatí sopky bývají často ohroženy./

-citoslovce, pokud je větným členem

/Honza hop z pece dolů./

-ustálené jednoslovné vsuvky (myslím,doufám)

/Přihodilo se to myslím před rokem./

-spojení titulu a jména

/Ředitel nemocnice profesor MUDr. Alois Novotný./

PRAVOPISNÉ CVIČENÍ

DOPLŇTE VYNECHANÁ INTERPUNKČNÍ ZNAMÉNKA

Ujišťuji vás pane že se opravdu mýlíte.

Stoupali jsme blátivou neschůdnou polní cestou.

Hej co tam děláte.

Jsi-li nasycen milý příteli vyjdeme do města.

Jan Barunka i Vilém si oba příchozí zvědavě prohlíželi.

Tvůj návrh zůstal bohužel bez povšimnutí.

Můj dědeček zakusil v dětství jak nerad vzpomínal dost bídy.

Babička otevřela dveře do místnosti tajemně se usmívajíc.

Radost nám může způsobit třeba jen setkání s milým člověkem nález čtyřlístku fotky ale i pohled na jasnou oblohu.

Ať paní královně pěkně ruku políbíte.

Mohli byste se mnou jít ven pánové.

Právě jsem dočetl knížku o skřítcích vodnících elfech strašidlech a vílách.

Budova byla rozlehlá a zařízená knihovnami plnými krásně svázaných a jistě starých knih.

Hudbu tu miloval ze všeho nejvíce.

Na podzim 1938 zabrali nacisté i ryze české kraje na Turnovsku Mělnicku a jinde.

Smeknuvše uctivě klobouky kráčeli kolem pana prezidenta.

Tato otázka je jak známo hlavním bodem dnešního jednání.

Podívej se Evo není to krásné.

Z místnosti vanula pronikavá santalová vůně.

V pět večer tu nebylo naštěstí ještě mnoho návštěvníků.

Příteli drahý toto všecko bude jednou tvoje.

Ach jak hezky jsi to zahrál Pavlíku.

Jak to ale zeptal jsem se souvisí s naším domem.

Jednou koncem léta už se stmívalo jsem vyprovázel naše známé na nádraží.

Bylo krásné zasněžené únorové odpoledne.

Jednou bylo to v sobotu jsem se trochu opozdil.

Za větami rozkazovacími nevyjadřujícími důrazný rozkaz se píše tečka.

Začneme tedy jak se říká od Adama.